

ment, at saaledes som Flertallet har fremsat det, var det alt for vagt og ubestemt; dette at „støtte“ sig til Flertallet i Tinget vilde sikkert ogsaa en Højreregering gøre, det vilde en frikonservativ Regering gøre. Nej, det, vi maa kræve, er, at vi faa en Regering, som kan slutte sig til Flertallet i dette Ting. Det er virkelig at hævde og anerkende det parlamentariske System, naar man siger det saaledes, men ikke paa den Maade, som Flertallet her har udtrykt det. Vi udtrykke det saaledes: „... sin Villie til under Ledelse af et Ministerium med Tilslutning i Tingets Flertal og bestaaende af Mænd, der ikke ere kompromitterede ved de indtrufne Begivenheder.“ Det kræve vi fra vor Side, og det er en klar og tydelig Anerkendelse af det parlamentariske System. Der er mange, der nu, mens Vandene ere rørte, søge at fiske. Vi se, hvorledes Reaktionen stikker Hovedet frem, hvordan Højre fra deres Side forlanger, at vi nu skulle gaa bort fra det parlamentariske System, nu kræve de en Højreregering og nævne snart den ene og snart den anden, der skulde staa i Spidsen for en saadan Højreregering. Men Højre har ingen Ret til her at fremsætte saadanne Krav. Parlamentarismen er nu anerkendt i den danske Forfatning, og det holde vi ubrødelig fast ved, vi kræve den anerkendt, vi ville ikke paa nogen Maade taale eller finde os i et Mindretalsregimente, saa Højre kan sikkert spare sig alle Anstrengelser i den Henseende. Højre har for øvrigt heller ikke saa meget at kunne bebrejde Regeringspartiet ved den opstaaede Situation, thi Alberti var saa fuldt som nogen Højres Mand. Det er Højres Skyld, at Alberti har siddet i dette Ting i en Række Aar. Højre har trukket sin Kandidat tilbage i Køgekredsen til Fordel for Alberti. Det er ved Højres Stemmer, at han er sluppen igennem ved sidste Valg; han har siddet som Højres Mand. Højre har derfor ogsaa sin tunge Del af Ansvaret for, hvad der er sket med Alberti.

Vi forlange, at det ny Ministerium skal dannes af hæderlige Mænd, Mænd, som ikke ere kompromitterede ved de Skandaler, der have fundet Sted. Der vil derfor være adskillige af de nuværende Ministre, om hvis Overgang i et nyt Ministerium der ikke vil kunne være Tale, fordi de, synes jeg, have været saa stærkt fremme i Alberti-Affæren, at de ikke længere kunne tænkes at have den Tillid, som maa til for at danne en ny Regering. Ærlighed og Redelighed, det maa nu for Fremtiden være Grundlaget for dansk Po-

litik, for at vi kunne søge at bygge op, hvad der er revet ned, og hæve Agtelsen og Tilliden baade indenfor Landets Grænser og ogsaa udenfor Landets Grænser.

Der er fra Socialdemokratiets Side stillet nogle Ændringsforslag til Forslaget til Beslutning. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse disse:

Forslaget affattes saaledes:

„Idet Folketinget udtrykker sin Sorg og Harme over den Ulykke og Skam, som P. A. Albertis Forbrydelser have bragt over Folket,

beslutter Tinget at udtale sin Villighed til at medvirke til at mildne Ulykkens Følger;

sit Krav om en grundig Undersøgelse af den Albertiske Administration med dertil hørende Forhold,

om en Udrensning i Administrationen og om, at de eventuelle medansvarlige drages til Ansvar,

samt om Gennemførelse af Forholdsregler til Forebyggelse af Administrationsmisbrug, derunder Afskaffelse af Ordens- og Titelvæsenet,

sin Villie til, under Ledelse af et Ministerium med Tilslutning i Tingets Flertal og bestaaende af Mænd, der ikke ere kompromitterede ved de indtrufne Begivenheder, at arbejde for

- 1) En grundlovmæssig Valgkredsordnings Gennemførelse inden det kommende Folketingsvalg.
- 2) Den lige og almindelige Valgrets fuldstændige Gennemførelse.
- 3) Forbedringer i den i sidste Samling vedtagne Retsreform, derunder Nævninger udgaaede af almindelig Valgret og Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen.
- 4) Afskaffelse af den i 1905 indførte Legemsstraf og Ændringer i det Albertiske Strafferregulativ for Opdragelsesanstalter og Børnehjem.
- 5) En demokratisk Skattereform, der letter den ubemidlede Befolkningsskattebyrde.
- 6) En alvorlig Nedsættelse af Militærudgifterne.
- 7) En tidssvarende Udvikling af Folkeskolen.
- 8) Lettere Adgang til Jord for den arbejdende Befolkning, bl. a. ved Inddragelse af Len, Stamhuse og Fideikommissgodser samt af de adelige Frøkenklostre.
- 9) Tyendeklassens og Søfolks Ligestilling med andre Samfundsborgere.